

Рой с. м., с. чл. **Роятъ**, мн. ч. **Роеве**, рой: Прѣзь Юлій изля-
татъ твърдѣ малко роеве. *Д. Д. 1870 г. 185.* Бубены епидеміи, по нѣ-
кога довършятъ цѣлый рой бубы. *ib. 74 г. 186.*

Рокла с. ж. **Рокличка** **Роклѣ** **Роклѣнце** ум. юбка, юбоч-
ка (цѣльная): Кога-то священникъ-тъ вѣнчява младоженцы-тъ, кума-та
покрыва рамена-та имъ съ единъ кумашъ (платъ), кого-то кумица-та по-
диръ сватбѣ-тъ направа фустанъ (рокля). *Ч. 15, 74.* Кокони-те биле
принудени да си повдигатъ роклите до колѣните. *З. 291.* Различни дра-
гоцѣнни кумаши (материи) за женски дрехи и рокли. *Пс. 9—10 г. 38.*
Че си (роклите съблѣкли И златокрайки махрами Със зеленъ поясъ мо-
мински И самодѣвско забѣнче. *Д. 4, 14—17.*

Романія имя собств. Восточная Румелия. **Романка** 1) Руме-
лійка: Продавай, мама, залагай Монти тънки дарове, Че ще Романка
да иде На юнаци войвода да стане. *Д. 17, 34, 6—7.* 2) уходившая обра-
ботывать ризъ и пр. въ Румелию (*Влайковъ*).

Ромонъ м. дл. говорю: Майка сыну си ромоне: „Казувай, сыну,
казувай“. *Ч. 325.* Соалзы яреше и коню ромонеше. *Ч. 326.* Конче Стоя-
ну ромоне. *Ч. 329.*

Ромѣнинъ имя собств. Румынъ. **Ромѣния** с. ж. Румынія.
Ромѣнски пр. Румынскій: И така, ти ма съвѣтувашъ да стана ро-
мѣнинъ, и да обява на ромѣнскиятъ народъ. *З. 306.* Но Господъ не
пуца въ Ромѣния мана. *З. 49.*

Ронъ **Ронамъ** (*Мак.*) м. дл. роняю (*исключительно о слезахъ*)
проливаю, лью: Янка сълзи рони, нищо не говори. *Д. 57, 31.* Ненчо си
по двор ходеше, Бѣли си рѣцѣ крѣнеше, Дребни си сълзи ронеше. *Д.*
27, 38—40. Стойна си 'оро играе—и сълзи роне. *М. 20.* Како, добро,
да не рона сълзи? *М. 65.* „Како да сълзи не ронамъ? Како да рѣце
не каршамъ?“ *М. 201.* Що книга гледашъ солзе ронинъ—пърсте кра-
пшишъ? Како да не книга гледамъ, Книга гледамъ солзи ронимъ, Що
ми книга кажешъ, Турско царство навасало, А каурско ке загине. *Км.*
214. Съ сичко туй азъ роняхъ сълзы горчивы. *Т. 65.—са, 1)* лъюсъ,
качусь (*о слезахъ*): Отъ очитѣ ѱ роняхъ ся сълзи като дѣждь. *Р. 53.*
2) осыпаясь: „Перунице девойче! Не стой, не стой на брег-отъ, Брекъ съ
ронить ке паднишъ!“ *М. 277.* Тутакъ си гледамъ прѣстъ-та на сводѣтъ
ми зе да ся рони. *Р. С. 47.* То става тѣй защо-то (просо) ся рони лесно
и ся сирая. *Пк. 56.* Пѣпчицы-ты (на ширкъ) повѣивать и хващатъ отго-
рѣ брашнявы луспицы, кои-то отъ малко трѣканіе ся ронять отъ ко-
жѣтъ. *Д. Д. 1871 г. 140.* Ветаръ вентъ, а гюль ми съ ронить. *М. 348.*
3) опадаю (*о листьяхъ*): Дете плачить дуръ лисѣя съ ронѣтъ. *М. 17.*

Роптаж м. дл. ропщу: И не знае клето На кого да робщи. *Д.*